

Relativita I – příklady

1. Mion

Zadání: Doba života mionu (těžkého elektronu) je $\Delta\tau = 2,2 \times 10^{-6}$ s. Mion vznikl ve výšce $h = 30$ km nad povrchem Země interakcí kosmického záření s horními vrstvami atmosféry a dopadl na Zem. Jakou musel mít minimální rychlost při vzniku?

Řešení: Mion by podle klasické fyziky neměl na povrch Země vůbec dopadnout, protože se dříve rozpadne na normální elektron a neutrino. Z hlediska pozorovatele na Zemi je ale mion v pohyblivé soustavě a doba jeho života se prodlužuje na $\Delta t = \gamma \Delta\tau$. Mion proto může ulétnout až vzdálenost $h \leq c\Delta t = c\gamma \Delta\tau$. Z tohoto vztahu vypočteme rychlost, kterou musí minimálně mít:

$$v \geq c \sqrt{1 - \left(\frac{c \Delta\tau}{h}\right)^2} = 0,99976 c. \quad (1)$$

Příklad lze také řešit v soustavě spojené s mionem jako kontrakci vzdálenosti, kterou musí mion ulétnout.

2. Interval

Zadání: Dokažte, že interval mezi dvěma událostmi je ve všech souřadnicových soustavách stejný.

Řešení: Předpokládejme, že se odehrály dvě události A a B a každá je popsána čtyřmi prostoročasovými údaji v nějaké souřadnicové soustavě S . Spočteme interval v soustavě S' a v soustavě S . Ukážeme, že obě hodnoty jsou stejné. V S' platí

$$\Delta s'^2 = -c^2 (t'_B - t'_A)^2 + (x'_B - x'_A)^2 + (y'_B - y'_A)^2 + (z'_B - z'_A)^2. \quad (2)$$

Interval přepíšeme pomocí přírůstků, které určíme z Lorentzovy transformace

$$t' = \gamma(t - vx/c^2), \quad x' = \gamma(x - vt), \quad y' = y, \quad z' = z. \quad (3)$$

Pro interval tedy máme

$$\begin{aligned}\Delta s'^2 &= -c^2 \Delta t'^2 + \Delta x'^2 + \Delta y'^2 + \Delta z'^2 \quad \Rightarrow \\ \Delta s'^2 &= -c^2 \left[\gamma(\Delta t - v \Delta x / c^2) \right]^2 + [\gamma(\Delta x - v \Delta t)]^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2.\end{aligned}\quad (4)$$

Po roznásobení se výrazy úměrné $\Delta x \Delta t$ vyruší a zbude

$$\Delta s'^2 = -c^2 \gamma^2 (\Delta t)^2 - \frac{v^2}{c^2} \gamma^2 (\Delta x)^2 + \gamma^2 (\Delta x)^2 + \gamma^2 v^2 (\Delta t)^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2 .$$

Nyní sloučíme členy s Δx a Δt k sobě:

$$\Delta s'^2 = -\gamma^2 (c^2 - v^2) \Delta t^2 + \gamma^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2} \right) \Delta x^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2 .$$

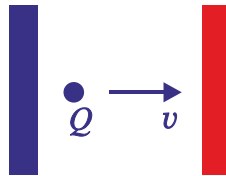
Využijeme-li definici koeficientu γ , máme okamžitě

$$\Delta s'^2 = \Delta x^2 + \Delta y^2 + \Delta z^2 - c^2 \Delta t^2 = \Delta s^2 . \quad (5)$$

Interval mezi oběma událostmi je proto ve všech souřadnicových soustavách stejný.

3. Elektron

Zadání: Elektron je urychlen napětím $U = 10^6$ V. Určete jeho rychlost z klasického i relativistického výrazu pro kinetickou energii a výsledky porovnejte.

Řešení: Elektron v obou případech urychlením získá kinetickou energii

$$W_k = QU . \quad (6)$$

V klasickém případě je

$$W_k = \frac{1}{2} m v^2 \quad \Rightarrow \quad v = \sqrt{\frac{2W_k}{m}} = \sqrt{\frac{2QU}{m}} = 1,98 c . \quad (7)$$

V relativistickém případě je

$$W_k = \gamma m_0 c^2 - m_0 c^2 \quad \Rightarrow \quad v = c \sqrt{1 - \left(\frac{m_0 c^2}{m_0 c^2 + QU} \right)^2} = 0,94 c . \quad (8)$$

Nerelativistický výraz tedy zjevně nemůžeme v tomto případě použít, vede k rychlostem pohybu elektronu vyšším než je rychlost světla.

4. Slunce

Zadání: Jak se změní hmotnost Slunce za jeden rok díky jeho vyzařování? Intenzita slunečního záření nad atmosférou Země je $I = 1,4$ kW/m², hmotnost Slunce je 2×10^{30} kg, vzdálenost Země od Slunce je $d = 150 \times 10^6$ km.

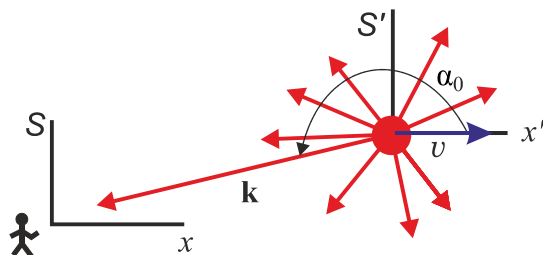
Řešení: Hmotnost se změní o

$$\Delta m = \Delta E / c^2 = P \Delta t / c^2 = 4\pi d^2 I \Delta t / c^2 \sim 10^{17} \text{ kg} . \quad (9)$$

Slunce přichází o zanedbatelný zlomek své celkové hmotnosti.

5. Dopplerův jev (na přednášce)

Zadání: Odvoďte relativistický Dopplerův jev pomocí transformace vlnového čtyřvektoru $(k_x, k_y, k_z, \omega/c)$. Zkuste se zamyslet nad tím, proč dochází k Dopplerovu jevu i tehdy, když zdroj pozorovatele jen míjí a jejich vzdálenost se nemění (tzv. transversální neboli příčný Dopplerův jev).

Řešení: Snadno nalezneme řešení v soustavě S' spojené s zdrojem záření:

$$\begin{pmatrix} \omega/c \\ k_x \\ k_y \\ k_z \end{pmatrix}_{S'} = \begin{pmatrix} \omega_0/c \\ k \cos \alpha_0 \\ k \sin \alpha_0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \omega_0/c \\ \omega_0/c \cdot \cos \alpha_0 \\ \omega_0/c \cdot \sin \alpha_0 \\ 0 \end{pmatrix}. \quad (10)$$

Nyní provedeme Lorentzovu transformaci do soustavy pozorovatele S (jde o inverzní Lorentzovu transformaci):

$$\begin{pmatrix} \omega/c \\ \omega_0/c \cdot \cos \alpha \\ \omega_0/c \cdot \sin \alpha \\ 0 \end{pmatrix}_S = \begin{pmatrix} \gamma & \gamma\beta & 0 & 0 \\ \gamma\beta & \gamma & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \omega_0/c \\ \omega_0/c \cdot \cos \alpha_0 \\ \omega_0/c \cdot \sin \alpha_0 \\ 0 \end{pmatrix}. \quad (11)$$

Vzhledem k tomu, že nás zajímá frekvence v místě pozorovatele, postačí nalézt jen nultý řádek maticového násobení:

$$\omega = \gamma \left(1 + \frac{v}{c} \cos \alpha_0 \right) \omega_0. \quad (12)$$

Tento vztah je známý jako relativistický Dopplerův jev. V limitě nízkých rychlostí (zanedbáme členy kvadratické a vyšší v v/c) je $\gamma \rightarrow 1$ a $\omega = (1 + v/c \cos \alpha_0) \omega_0$. Při vzdalování zdroje je $\alpha_0 = 180^\circ$ a $\omega = (1 - v/c) \omega_0$, při přibližování zdroje je $\alpha_0 = 0^\circ$ a $\omega = (1 + v/c) \omega_0$. Jde o známé nerelativistické Dopplerovy vztahy. Při vyšších rychlostech jsou tyto vztahy modifikovány koeficientem γ . Jestliže zdroj záření pozorovatele míjí ($\alpha_0 = \pm 90^\circ$) je $\omega = \gamma \omega_0$. Ke změně frekvence tedy dochází i v případě, že se zdroj nevzdaluje ani nepřibližuje. Tento jev se nazývá transversální Dopplerův jev a jde o čistě relativistický jev, který nemá v nerelativistické fyzice obdoby. Je způsoben změnou chodu času v pohybující se soustavě (dilatací času). Prostorové relace maticové transformace dají vztahy

$$\omega \cos \alpha = \gamma \omega_0 (\beta + \cos \alpha_0), \quad (13)$$

$$\omega \sin \alpha = \omega_0 \sin \alpha_0. \quad (14)$$

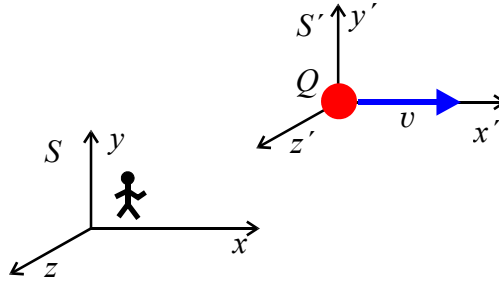
Pokud obě rovnice vydělíme, získáme vztah mezi oběma úhly, který je nezávislý na frekvencích a závisí jen na vzájemné rychlosti soustav:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{\sin \alpha_0}{\gamma \beta + \gamma \cos \alpha_0} \quad (15)$$

Ze vztahu je zřejmé, že vlnoplocha změnila směr a že tato změna závisí jen na vzájemné rychlosti soustav v . Relativistický Dopplerův jev jsme zde odvodili jen pro světlo ($\omega = ck$) a nikoli pro obecné vlnění látky.

6. Heavisideovo pole

Zadání: Heavisideovo pole. Určete pole nabitě částice letící konstantní rychlostí. Využijte transformaci čtyřvektoru potenciálu pole $(A_x, A_y, A_z, \phi/c)$.

Řešení: V soustavě spojené s nábojem je zřejmě vektorový potenciál nulový (není zde přítomno magnetické pole) a skalární potenciál je dán Coulombovým zákonem:

$$\phi' = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r'}. \quad (16)$$

Provedeme inverzní Lorentzovu transformaci do soustavy S pozorovatele

$$\begin{pmatrix} \phi/c \\ A_x \\ A_y \\ A_z \end{pmatrix}_S = \begin{pmatrix} \gamma & \gamma\beta & 0 & 0 \\ \gamma\beta & \gamma & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} Q/(4\pi\epsilon_0 cr') \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}. \quad (17)$$

Po vynásobení matic dostáváme pro potenciály v soustavě pozorovatele

$$\phi = \frac{\gamma Q}{4\pi\epsilon_0 r'}; \quad A_x = \frac{\gamma\beta Q}{4\pi\epsilon_0 cr'}; \quad A_y = 0; \quad A_z = 0. \quad (18)$$

Ve výsledku jsme označili

$$r' = \sqrt{x'^2 + y'^2 + z'^2} = \sqrt{\gamma^2(x - vt)^2 + y^2 + z^2}. \quad (19)$$

Je zřejmé, že magnetické pole je již nenulové a elektrické pole je také modifikováno. Nový tvar polí je

$$\begin{aligned} E_x &= -\frac{\partial\phi}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial t} = \frac{\gamma Q(x - vt)}{4\pi\epsilon_0 [\gamma^2(x - vt)^2 + y^2 + z^2]^{3/2}}, \\ E_y &= -\frac{\partial\phi}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial t} = \frac{\gamma Q y}{4\pi\epsilon_0 [\gamma^2(x - vt)^2 + y^2 + z^2]^{3/2}}, \\ E_z &= -\frac{\partial\phi}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial t} = \frac{\gamma Q z}{4\pi\epsilon_0 [\gamma^2(x - vt)^2 + y^2 + z^2]^{3/2}}. \end{aligned} \quad (20)$$

Magnetické pole určíme jako rotaci vektorového potenciálu:

$$B_x = \frac{\partial A_z}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial z} = 0,$$

$$B_y = \frac{\partial A_x}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial x} = -\frac{\gamma\beta Q z}{4\pi\epsilon_0 c [\gamma^2(x-vt)^2 + y^2 + z^2]^{3/2}},$$

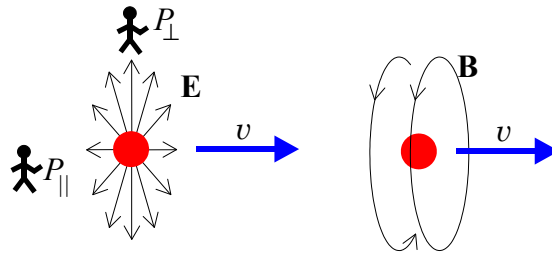
$$B_z = \frac{\partial A_y}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial y} = +\frac{\gamma\beta Q y}{4\pi\epsilon_0 c [\gamma^2(x-vt)^2 + y^2 + z^2]^{3/2}}.$$

Důležitá je kolmá a rovnoběžná složka elektrického pole, určíme ji v místech označených na obrázku postavičkou pozorovatele:

$$E_{\perp} = \sqrt{E_y^2 + E_z^2} \Big|_{x=vt} = \gamma \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 (y^2 + z^2)},$$

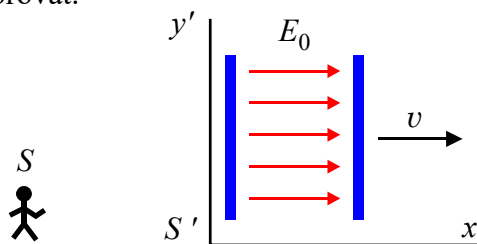
$$E_{\parallel} = E_x \Big|_{\substack{y=0 \\ z=0}} = \frac{1}{\gamma^2} \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 (x-vt)^2}.$$

Vidíme, že elektrické pole je napříč pohybu nataženo faktorem γ a ve směru pohybu je stlačeno faktorem γ^{-2} . Pole se pohybuje spolu s nábojem. Magnetické pole tvoří kružnice kolmé na pohyb náboje. Pro nekonečnou řadu nábojů bychom získali pole kolem vodiče.

7. Letící kondenzátor

Zadání: Rovinný deskový kondenzátor s homogenním elektrickým polem se pohybuje vzhledem k pozorovateli rychlostí v ve směru silokřivek pole. Určete elektrické a magnetické pole, které bude pozorovatel pozorovat.

Řešení: Zavedeme souřadnicovou soustavu S' spojenou s kondenzátorem. Soustava S bude spojená s pozorovatelem. V soustavě spojené s kondenzátorem jsou potenciály pole triviální. Elektrické pole musí být záporně vzatým gradientem skalárního potenciálu, magnetické pole rotací vektorového potenciálu, odsud určíme potenciály:

$$\begin{aligned} \phi' &= -E_0 x', \\ A'_x &= 0, \\ A'_y &= 0, \\ A'_z &= 0. \end{aligned}$$

Nyní provedeme inverzní Lorentzovu transformaci k soustavě spojené s pozorovatelem:

$$\begin{pmatrix} \phi/c \\ A_x \\ A_y \\ A_z \end{pmatrix}_S = \begin{pmatrix} \gamma & \gamma\beta & 0 & 0 \\ \gamma\beta & \gamma & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -E_0 x' \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}. \quad (25)$$

Výsledné potenciály jsou:

$$\begin{aligned} \phi &= -\gamma E_0 x' = -\gamma^2 E_0 (x - vt), \\ A_x &= -\frac{\gamma\beta E_0 x'}{c} = -\frac{\gamma^2 \beta E_0 (x - vt)}{c}, \\ A_y &= 0, \\ A_z &= 0. \end{aligned} \quad (26)$$

Poslední částí výpočtu je určení nových elektrických a magnetických polí:

$$\begin{aligned} E_x &= -\frac{\partial\phi}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial t} = \gamma^2 E_0 - \gamma^2 \frac{\beta}{c} E_0 v = \gamma^2 (1 - v^2/c^2) E_0 = E_0, \\ E_y &= -\frac{\partial\phi}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial t} = 0, \\ E_z &= -\frac{\partial\phi}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial t} = 0, \\ B_x &= \frac{\partial A_z}{\partial y} - \frac{\partial A_y}{\partial z} = 0, \\ B_y &= \frac{\partial A_x}{\partial z} - \frac{\partial A_z}{\partial x} = 0, \\ B_z &= \frac{\partial A_y}{\partial x} - \frac{\partial A_x}{\partial y} = 0. \end{aligned} \quad (27)$$

Pohybuje-li se zdroj homogenního elektrického pole ve směru silokřivek, pole se nezmění. Toto tvrzení ale neplatí pro pohyb napříč silokřivkám. V tomto případě se mění elektrické pole a generuje pole magnetické (Vyzkoušejte!).